

پیازخان گفتند که سخا خود بر دند و دیگر صدر فساد و پنهان نمک کردند که در حق شما همین نیز
است و گردنامه از دنیا خواهند رفت و کشکان خود را بالای یکدوفنzel گاڑی بازاری برداشت
بینند و دیگر صدر فساد نشوند نیز از نیاد خود بر کنند است بجز دور و داد حکام خان مذکور سخا نه
برگشت و خدمتگاه انش دو تا گاڑیان شهری بازاری گرا به آورده مردگان خود را بر دند
و سپاه مرده را حواله چهاران کردند که گوشت بخوردند و پوست برای ایشان آرنده چون سراج الملک
بهادر روزگان میر عالم محروم داخل آزادیدند و این بهم که یقین است بعض قدس حضور پروردیده
جوانان بار آورده نوک حصب فرنگی نیز فرستادند که سبب جلو خانه میر عالم بوده خبرداری نمایند
واحدی را مدون حکمران کردند و دو صد جوان دکمه دیگر برای حفاظت اطاف مکان مجرمت
نمودند و تقیید بلیغ فرمودند که پر ایشان الغیر حلم سرکاراند رون رفتن نمیهند تا بدیگر کس چهار
محضر مسیده بوده باشی ولی بخیزند شست و بین دشمنان در فک خود قصور نکرده بودند که بال محل
خطه جمعی سواداً غسل آمی شام طال شد و تو جمهور خداوند نیست نکمده شست و نیک نیست و در دروح
محروم کجا رآمد اغترض هماده موصوف امیریت باشان و شوک و صدابت و وجاهت تیز فهم میان نیز
گم کو پر اخلاق با فطرت قویم و خردستی قیم میین کشاده جیین فران همت بائین همین مشتمل دوست
و اتفاق روز خنی و جان پیاست با یکین بردبار یکتایی روزگار مشتاده دنیا جلیل القدر
وزارت فماج بمنصب هفت هزاری هفت هزار سوار سوره الطاف سلطانی مشمول عنایات
غروانی ابر فرازی نوبت و خطابهای بزرگ و پاکی جبار وار عسلم و نقاره در فدویت
و جان شماری سرکار مامور پیش پرور قدر و آن کمال را مل کمال

اقرایان اوز بجمع صفات امیرانه وزیرانه

سردارالملک بهادر

نامه ملی شش کهانی میان است بر او شنبه شمس الامر اتفاق جنگ بهادر در عهد حضرت غفران نا ب بر سراله هفت پنځار سوار و پیاده همچند همراه معاون مقرب و پاریاب حضور بر لوز لو داده منصب بخت هزاری و علم و نقاره و اشان و نوبت و پاکی جهاد و ار و خطاب ملکی از پیشگاه خلاف مباری و شرف بالای و نبل کندی با جمیعت مستعد خصم اختصار جنگ فرض مرزا آنچنان کارهای نمایان نجلوه اور ذکر سور و تجیین گشته مشمول عواطف سلطانی گردید و با اتفاق قدر و منزه است بر تراپانه بر سرید چون اکثر جمهود ویان و جنگها با جمیعت بهادر میزبانی داشتند در آمد و سیاری از آنها چنگ مذکور که ابو میان با و هزار جمهود ویان و گیر مقابله با سردارالملک بهادر در آمد و سیاری از آنها نخواستند از آن عداوت نادانان رین قوم دعشره محروم الحرام تباشیخ پیغمبر شرمند کوشه کهیزد و در عصده و پانزده شبکه او قت قرب یک و نیم پان شب برآمد و بهانه سلام در عاشورت از سرفا با عیش شنی جی بند و تسانی که ملائم بهادر و صوف بود و چیزی بهادر در عاشور خانه اش تمام تمام شب بوده مرثیه می شنیدند انشت تهایغیر اسلامی یافته چهارکس از قوم ایشان هنر شب شمشیرها نمودندان بهادر میان بزرد بعد خود ون زخمی کاری اینها کی از آنها اچیان و در گرفت قریب بود که از جان برود از آنها که خود وست خالی بود و کم از سیچ جانب نزید و گران لفڑاغت کار خود کرد و رفتہ پنهان شدند که امداد محرم درسته و بازار بودند که میزید که گشت اماکساینکه در برآند ختن ختل حیائیش سی هوفوره بکار بوده بودند بعده شهادت بهادر میزید و غصب سلطانی که نوته قیز ز دنیست گرفقا شده ایزرا ای اعمال خود میزیدند چنانچه حکم جهان مطلع بود از اک دست حقانی بسیار صادر شد که بنی نهضی و پرچمار برادرانش را بریده سوار خزان کردند از بلده اخراج نمایند و محمد ویان پایان شش روز یک قلم با تکلیف قفو و الاذر گشته بعد چندی از تصویب حکم الامر

بنظر در آمدند هر چهار گاه از غشان آن مظلوم مراد را در کوک مسجد بالکهای خلق او شد او روزند عاصی نیز سپهراه بود
تام سبی و سجن تا چار سار و از آنجا تا کوچل عالمیجا و از آنجا تا زر و از آنها تا اباب سپر جلد و از آنجا تا
درگاه برینه حباب و مفن ایشان مقبره شمس الامر اتفاق جنگ بهادر علی الاتصال نمایشانی بودند
که اگر گیک صحرا بر سر اینها پاشند بر سر زین بنی افسد سعده ایشان زین یک روز سردار الملک بهادر
خوابی دید که سواری سپار کجنا کب سید الشهداء اعلیٰ الصلوٰۃ والسلام می آید و تمامی سپر پوشان فرشته
چهره در جلو سپر و نزد مینکیه تو سن فلک سپر خاکه بجا داشت زر آمد بهادر نزد کور آداب بجا آورد و نکم شد
کیک هب از کوئی های سواری سپار کب گمانی دهنده و اشاره نمودند که سوار شده همراه رکاب
سماوت حافظه باشد پس نشانه سوار شده داخل جلو سواری سپار کر دید که حشمت سید ارشد
آنوقت صبح صفا و ق بود روز دیگر این خواب با برکات را بهادر حضرت شجاع علی شاه که بسیار محبت
با او داشت ظاهر ساخت شاه صاحب اقیر نیک داده تسلی خاطر ش نموده بجانه خود آمد و رو روی
بعض محظیان خوبیش لفست که حق بجانه تعالیٰ حیزب سردار الملک کند ازین خواب علوم متین دکار کا اثر
پیش سپر در کیدیں در عرض کیک روز واقعه نگذیر صورت پذیر شد سپری بود که تا حال ماند او
حال تیک کم بنظر در آمد کلهار و پیش در پیش از العام صرف نمود بهادر سخن بلند حوصله علی
ند اون لفست چهار فرزند گذشت همین پور سردار الدواعی فرسته سپری و میان دویی خطر جنگ
حسینی میان هر دو بجمعی صفات پندریه کش هو بود و در عین ثبات بجهت خرامی نزد ذفر زند
و دیگر ذکر ایشان خواهد آمد اش ایشان گانے

سلطان نواز الملک سلطان نواز الدار صفت افغان چنگ بهادر

نام اصلی اش سر غلام حسین خان بهادر است خلف سلطان میان از جانب جهادی سادات

صحیح النسب که بیر محمد موذخان بهادر سید عالیخان ندان از طلازان از تیکم سرکار آصفیه بهادر است
بهادر معرفت نداشته باشند حیات پدر را زرگوار خود دعالم ناز پروردگی بسر بر دلیل در حملت شبان و سپاه
عاخته برادر شفیق خوشیش محمد صاحب میان المخاطب صفت شکن خیک بهادر بن شندر سیده بحیث
امورات مالی و ملکی سربره کامل هم بر سانید هرگاه واقعه مالکیت را بهادر نمکور در دربار جهان نهاد از سر لقیز
و فشتا عاید حوالگشت بیر غلام حسین خان بهادر سطوبابا و صفیکار انبتدای شباب بن تیزدشت امورات
محوله برادر زرگوار خوشیش را بایمن بین زیب وزینت فرزین از پیشگاه خلافت و فرمان نفرما می
وازدیوانی با تعاون کمال راجحه و عمل عمار اجده بهادر و نیز از دفاتر تمال مالک محروم سرکار به محبت
ویک جنتی راکی بهادر در راز رایان بهادر داده استطاعت تمام فرموده بکمال آبرو و عزت و شان
و شوکت روانه تعلقات لکهار پیوه محول که ملواز سرکارات کنکلیکی فی رای چور و غیره و محالات
گلگاوی و غیره باشد با جمیعت سواران و پیاده های بار و پیاده هناد علی غول و عبس و سکمان
ور و هیله وغیره گردید و بعد از آن بالطف خداوندی بار دیگر باریاب حضور پور شده بمنصب
مناسب عمد و خطابها سی الایق دولاوی و ملکی و نوبت سرفراز و متازگشت و همواره با احوال عنایات
خلعت و جواهر و شمشیر پیافت موسم سرما بابی و مشرف میباشد الفخر امیریست که در زیول ایمه کل عرب
و شان و مقدور بی پایان او اکثر نیزه در فیقان خود را آن شفقت پرورش منیابید که احمدی
روبوی بلاد و امکن و امیران دیگر نیکینه از سالهای سال قدرست فدویت دار نمکنی بهادر را آن لیز
صاحب سیاق و ساق همواره صحبت اولیانه اش را لغیز و کبر و حسد و کینه با کامات بی محابا نداشته باشد
پاک اسپان خاصه اش را نه گلرویان پری چهارز جمیع اقامت حاضر و فیلان کوهه پیکر و لباس و زیور
عمور کرس از نجیبان گرفته روزگار سبلان متش رصد برون الطاف نان و پارچه جای دیگر فتن
نمیدهد هر ضمیر از که از برهم افتادگی روزگار تپاه شده خود را بخندیدش ساند اگر باند سلوکها باید

و اگر برو و سبلوک متفقون نیاده از حوصله اش ممنون عنایات ساخته باهش و خست و نقود پمپیز و یه
روانه حیدر کا باعث فیرماید الغرض مقامیست که امیدگاه اقتادگان زمان نتوان گفت و خود دنیا را خواز
اخلاق امکان شاده طبیعت بلند همیت بجمع صفات امیرانه موصو

سر اواخر جنگ بهادر

نام مسلمی آن منبع خرد میر غلام محمدی است خلف الرشید میر کاظم علینیان بهادر مختار الدوله ذرتیت
سالگان نظر خاقانی گردیده از پیشگاه چشت متفق نزول بدرو غلک هر کاره ها سرکار متعلق قید
لفترت مهدوی که در جنگ چنگل کوڑه بکار آمد فایز گشت کوئی سبقت در یه چشم پان رو داده بیرون شجاع
و سخن شرف هم تاریخ دان خوش مراجح کشاده اخلاق خوش لباس نفاست پسند بخادر دست ازادل دش
در شکار چرند و پرند نهایت صرف جانوران شکاری همراه خود داشته اکثر تبریزی خواجہ مراجح مامور در سوار
اسپ نیز کمال دارد صحب نسبت هزاری کیزار سوار و جاگیر قریبی هزار و پیه زادت سرفراز هبرض
کلاز پیشگاه خلافت مامور شود و چنان با انتظام آرد که مزیدی بر آن منصور بناشد هماره در در بار

حاضر و سرگرم ندویت است

سفر فراز جهان جنگ بهادر مرز راحمہ مصطفیٰ خان

خلف ارشد و اکبر مرز راحمہ علی یکی خان بهادر است که خان مذکور در عهد دیوانی میر عالم بهادر مرجع محاوق
حیدر آبا ولود نا اباب میر ساعزو باره دری و سرمهنازل نواحدات وغیره عمارت میر حب موصو
تمام رہا بتمام خان مذکور اخترم یافته و نیز بیسے وزیر باد میر خان مذکور از پیشگاه چشت متفق
نزول بر ساله در صدر حوالان خطاب و جاگیر وغیره مایقلن بهادر فرازگر درید و شادی خان قرقوم
یعنی مرز راحمہ مصطفیٰ خان سفر فراز جهان جنگ بهادر از دختر مغلچان بهادر طالب الدوکه کو تو ای خالق محمد

سرکار و ولتها را احیفیده و امداد میکند اقبال پرسن علیجان بہادر طالب الدوله در غایبت تکلف
و نیزیت روپر و مکن پیشش از دیدود ران شادی سیر عالم بہادر محروم روشن افسرو زمزمه شست شد
فرقی خانه از فرق فرقی بین بینه گردانید و تمام امراء اخزه و تمیز ران و ثقفات بلده
و بین شادی مد خود بورن و بعد شادی برای خطاپ داد خود غلیجان اتماس زیر عالم
باود نمودند بپرها صاحب در پیشگاه حضرت سعفنت نزل هر و قدر نموده خطاب خان بہادر و جنگی
و خدمت و اضطراب سرفراز کشاپر و ابعاد اتفاق علی یگان خان بہادر پرداز خدمات سال
و اضطراب عزول گردید پندری نشوی بوده بیسن رای و تبریزی فهم سالم خود و حضور داده
ناصرالدوله بہادر آدام ائمہ اقباله نموده بیاوری طالع از همان سال سواران و سنت
دار اضطراب شانی اس فراز شد و واضح بادکه خان مرقوم الصدر و علم ساخت و ممل و خجوم خیان
مشقت بجهنم سانیده بودند که در کنوقت مثل خود نمیداشته باکان تغیر او هر زمان کمتر پیدا نمیشود
و حضرت سرپرست گمان غایی با ارشاد ناصرالدوله بہادر اکثر حکم استخراج احکام میفرمودند و
برای جواب یافته خوش ترتیب ببینند و این عاصی محکم اور ایقان چند بار امتحان نگاه سوالات کرده
بجز و قسمی جوابات در نهایت بمن وقت بیدار بر طور یک لغتن بودند بجان طور از غول او شان
نمی بردند و این بہادر نزخم الصدر شخصی بحیثی زمانه خود را ندک سخنی و رحیم صاحب بودت بور
و ذکر اور اشراف صاحب کمالان نیز خواهد آمد

سین جنگ بہادر

خلاف امجدالملک بہادر است که برادر سینی تیغ جنگ بہادر بود چون امیر کریم صفر بن دشت او تمامی
کار خانجات را بدست خود داشته مدنی با انتظام نهادم پر خانه جهان فانی را پروردمند ناما بیف جنگ بیان

بعد جلت پدر مرحوم نـکوچـندـی با تفاـق بـودـه اـبـرـدـه بعد اـذـان اـز عـلـاقـه اـمـیرـکـبـرـیـ رـیـامـه باـسـارـتـ خـوـیـشـ پـرـخـتـ آـمـادـیـنـ عـمـدـاـزـ فـرـطـ اـطـافـ حـضـورـ پـرـخـرـاـزـ آـنـتـ تـعـصـدـارـیـ کـهـ خـانـ اـزـ حـسابـ وـکـابـ شـدـهـ بـودـهـ بـرـآـمـدـهـ بـرـاـكـتـقـاـ اـخـرـاجـاتـ قـلـیـلـ اـنـقـاـمـوـهـ اـزـ پـیـشـگـاهـ خـلـافـتـ بـرـفـرـازـیـ سـوـارـانـ پـیـادـهـ اـمـمـوـگـرـدـیدـ وـنـخـطـابـ اـعـجـبـ الدـوـلـ اـنـیـزـ مـبـاـهـیـ شـدـهـ بـرـجـیـلـنـ رـسـیـدـهـ پـایـنـهـ خـانـ خـوـیـشـ وـنـفـرـشـکـنـیـ هـستـ وـبـنـگـامـ سـوـارـیـ بـاـکـ عـاـفـرـدـ بـارـتـ

سـیـمـهـ الـ دـلـ بـ اـ دـ

صـوـبـدـارـ بـلـدـهـ فـرـخـتـ رـهـبـیـاـدـ جـبـرـ کـهـ بـاـذـامـ صـلـیـ اـنـ سـیـمـهـ مـحـمـدـ سـعـیدـ هـستـ خـلـفـتـ بـیـرـ خـانـ بـلـنـ شـهـ خـانـ جـهـاـوـ سـعـیدـ خـانـ بـنـ بـیـرـ مـحـمـدـ سـعـیدـ خـانـ بـهـاـوـ سـعـیدـ الدـوـلـ کـهـ اـنـ کـهـ بـعـدـ جـلتـ پـدـرـ خـوـدـ بـیـرـ مـحـمـدـ عـلـیـخـانـ مـرحـومـ دـلـیـلـیـ اـیـشـانـ وـبـادـ خـوـرـدـ اـیـشـانـ بـیـرـ مـحـمـدـ اـدـنـخـانـ بـادـیـ الدـوـلـ بـهـمـاـهـ خـوـیـشـ بـیـرـ خـلـیـلـ اـنـدـ خـانـ دـرـکـارـ کـارـ جـیـلـ بـنـ بـهـاـوـ اـمـرـاـزـ قـلـوـ اـسـتـیـاـنـ کـلـهـ خـتـ رـاـدـ بـوـنـ مـاـنـعـرـکـابـ گـرـدـیدـ قـتـامـتـ جـیـاتـ آـنـ حـضـتـ شـرـکـبـ زـمـ وـرـزـمـ بـوـزـنـدـ بـعـدـ جـلتـ آـخـنـتـ حـوـنـ دـارـ اـجـاـهـ بـهـاـوـ جـمـیـعـینـ لـپـرـ مـرحـومـ مـغـفـرـوـدـ اـمـاـدـ حـضـورـ پـرـخـرـاـزـ اـنـتـ خـرـفـانـآـبـ بـسـنـدـ آـرـامـ بـیـاسـتـ پـدـرـیـ کـشـتـدـ بـهـرـدـ وـرـاـ پـسـنـدـ خـاطـرـنـوـدـهـ بـیـرـ مـحـمـدـ سـعـیدـ خـانـ رـاـمـوـرـسـفـارـتـ بـجـنـاـبـ حـضـورـ پـرـخـرـاـزـ سـاختـهـ وـبـیـرـ مـحـمـدـ کـاـوـنـخـانـ رـاـخـنـتـ جـمـیـعـتـ سـوـارـانـ وـپـیـادـگـانـ وـغـیرـهـ سـرـکـارـ خـوـیـشـ بـنـوـذـنـدـ کـهـ بـهـرـدـ وـنـخـطـابـ دـلـیـلـیـ اـزـ حـضـورـ پـرـخـرـاـزـ شـهـنـدـوـهـنـدـیـ بـاـیـنـ خـدـتـ اـمـوـرـ بـوـزـنـدـ آـمـاسـبـ الـ دـلـ مـرحـومـ بـهـوـارـهـ وـحـضـورـ پـرـخـرـاـزـ اـنـ طـرفـ نـوـابـ دـارـ اـجـاـهـ حـاضـرـتـ بـاـسـقـوـابـ بـیـرـ اـبـوـ القـاـئـمـ بـیـرـ عـالـمـ بـهـاـوـرـ سـوـالـ وـجـوابـ بـیـگـرـدـنـ وـبـارـیـابـ بـیـشـنـدـنـ بـعـدـ جـلتـ دـارـ اـجـاـهـ بـهـاـوـرـ وـبـرـیـ دـوـلتـ وـدـخلـ شـدـنـ کـهـ سـرـکـارـ دـوـنـهـارـ

بڑو بار در حضور پر نور حاضر گشتہ باستیلہ باریاںی و آستان بوی شرف و سماںی گردیده
بدر ما ببر چهار جہاں صدر پر سر فراز شدند و سید الدین بار از حضور تحویل میر عالم معاشر خلعت
و جواہر و عنایات دیگر با عنایت نام حضور روانہ کریں چنان میں نزد سراج الدین والا جاہ گشتہ
فائدہ کلی برداشت دیز سرہارہ میر عالم پر نیارفتہ بعد جنگ کثیرہ وار دبلدہ گردیدند و با تحدی و اطاف
اعظم الامر از طویلا اوقات غریز خوشیں پر برداشند ہر دلپیاران خود میر محمد علیخان بہادر و میر
خلیل اول خان بہادر را درست بنت سالکی در رسالہ شد زادہ کیواں جاہ بہادر بدلہ کیصہ کیھیہ
روید در پرستہ راجح شیور پشاونڈ کنایہ تیعنی مرشدزادہ موصوف ساختہ بعد حلت
اعظم الامر اچون عمدہ دیوانی میر عالم بہادر شد میر صاحب موصوف خواستہ کہ تیاری کتبہ آب
دینیوار موضع کو تو اک کوٹہ میں آزندہ اہباد نہ کو رامہ ہر دلپیاران مذکور ایشان مامور
تیاریش میوندند چنانچہ درستہ کیزار و دو صدر و بست و یک چبے کتبہ تیار شدہ آب جو سار
عیسے کے لیے بانہنہ دی سانچل گویند در بلده حیدر آباد خانہ بجائز در حوضہ اور کامہ باعث خوشی
و خور می خاطر صحبت میزگشت دلپیاران بخارتیاری تالاب نیز ساعی جمیات ایک سال بکار رده
فراغت حائل ہو داڑ آنجا کر سید الدین مذکور از نیز فتحی و فرات ری و فصاحت بان و خور
تقریبی وزرا جدی و دو راندیشی کیتا ہی روزگار بودند و بامیر عالم مذکور قرابت قریبہ داشتند
در چند باریاںی حضور پر نور حضرت مفتتہ منزل پنڈ خاطر مبارک گردیدہ ہمارہ بھماجت پاریا
میں یو دن رائیتھے خلاف مرضی میر عالم گشت چرا کہ در ہر وقت کہ از حضور در مقامات کلیات تبدیل
وتاکی میر عالم میگردید ایشان را خود بدلت و اقبال نزد میر صحبت مذکور سفیر تا زد و ایشان
بسی اینکے درستہ و سال درستہ داری نیز زنگی داشتند میر عالم را پیشستی ابلاغ امر می نمودند
لہذا میر عالم مقرر کرد کہ سید الدین ابراہیم کریم پر کار از حضور پر نور فراز کنایہ

روانه سمت ڈار وادرنگ با دنایندہ هرگاه در حضور عرض کردند ارشاد شد که بای فرازیده ای و منع
ملا طبیعت خود را حوال جا بجا بثاقفه انهماری بیان نیکنند ما برداشت اینسان از درستگان خویش
درسته یکم و ثانی بخواهید که از ماجد اکنید هرگز پیرا خواهد شد با افعالی بدروت اینسان را بخدمت
نیابت صوبه داری بلده حیدر آباد سفر از فرمود کم که مامور کار و با نظم انت بوده هر روز حاضر دلار
دولتدار را شنیده بپیمانه اینشند میر عالم بجان فتوکرده دست از فکر جدا می اینسان از دربار را کشیده
خاموش کرد پس بهادر میرزا تائیین حیات خویش عموم خدمت انت و داخل پا به چاله فراز
پیغمبر انت بوده درسته بکیزار و دو صد دست و نجاست که عالم بآن خرامشاد میرزا تائیین باشند
عمیق انسان خوشنخلا طبود که در مجلس امیران و در دربار جهانگردیکلیں لطفاً قلت اسان لفیر را
میرسیده بهاراً محفل محجوبت از خوشنخاست کفتاریش میکردند فارسی نیابت فضاحت بجهان ایران
میگفت در فرزند وابنه کند اشت او لیکن میر محمد علیخان بهادر و دویسی میرزا کلیل الله خان بهادر
اما میر محمد علیخان بهادر بعد حملت پدر خویش خدمت نیابت انت ملده مذکور از درستگان خلافت
سفر از گردید بند وست امورات متحول خود قرار واقعی نمود و بمنیکنایی مشهور شد و علی محمد خان
صلیقی را کلیل خان شیراز بود نایب استقل خانگی خویش گردانید همه این میر محمد علیخان مذکور محب
انسان بدرستین بتحمل پدر بارک دران یام باوصیفک جوان سی سال بود امیریان امیران که بنیان
در پیش مردم بزرگ تر نظری آمد عاصی و بهادر میرزا از عمر شیوه سالانگی در کجا انشود نمایافته این میرزا
سیدندزیرسین صیحه گماهی مشغول بولعب نیگشت که بالفلان در طغولیت که هم غرزو دینه نام
پیشان کوہ تکین داشته بود یکم عاصی محرا در اراق و بهادر میرزا امیران اصرفت آقطیبی و میر در حباب
حضرت سید لور الاصیفه احمد حب یکم بوده تحصیل نمود کم زبان راطلاقت انهمار فضایل بهادر مذکور
بنت فرشته بصورت انسان بوجود آمده بود در سن چهل سالگی درسته بکیزار و دو صد و سی و نه پیغمبر

چون عارضه استقاده داشت که هر روز حبامت بدن فرمیشدشی نازعه شاد و عالمی عدیله خواهد
شید و پر شب بالای اینترهست چادر شیده چون خوابید و یک حرکت نکرد کیا رسوز برآمد
معالم شد که روح رواز نموده است و مقام عبرت گشت از بک و امادید احمد علیخان مانند ران
اقربانی قیرنه میرالملک بهادر بود ایند ابهاد موصوف خود متوجه امورات مرحوم نوکر شدند
اول اذنه شد امیر خلیل اللہ خان بهادر بعد حلقت سیدالدوله بهادر مرحوم پر خود در مختاری
راجحه و عمل دوباره بهادر اقبال ارسی محمد آبادید را حضور غفت نزد سرفراز شده
تا دوازده سال امور کار و بازخانمانده بعد اتحال سید محمد علیخان مرحوم را در بزرگ خویش
 بصوبه ای نیابت نظامت لبده حیدر آباد و خطاب جنگل میباشی گشته در ایران سرکار افتخار
با اسان احتمار رسانید از بد و شود نا عاصی و بهادر معزز تشقق تاسن نمیز بوده اند محجتبه که فیما میں
هر دو برادر بود تا ای آن دریج برادران نظره آمد هر دو برادر لصفات پنیده و اخلاق
حییده یکی ای روزگار بودند آثیان هم دفعتاً از عارضه سلام درست کیزار و دو صد و پیل
و ز هجده کیزیت خراسیده در داره سید موسن حسب هم پلوی برادر خود مدفنون گشته آما میر
محمد سید خان سیدالدوله حال خلف سید خلیل اللہ خان بهادر مرحوم که از طبع صبیح سلطان بیان
ستولید کردیده بعد حلقت پر فلقد رخویش با وصفیک ابتداشی شباب داشت از پیشگاه بندگان
حضور پیغمبر اسلام اش اقبال نجاست مورد ای نیابت نظامت سرفراز و ممتاز شده پسر فرازی
نوبت و چاگیر و خطاب جنگل و دو لامی نمیز شرف و میباشی گردید که در تمام سلطنت نام بزرگان
خویش بمرتبه بلندگردانید درین ایام با اینکه این بهادر معزز قریب بست پسخ سالگی سیده است
خزو فراست و عقل و کیاست از اصیه هشیش مانند سخشم ناقب میر خشنده قدر امی اشانهای بزرگان
خاندان خود بحال خویش وجود دارد لفضل امامورات محول خود سهور کار و بار خدمت نظامت

د حاضر در پارچهان مدارست سلطنت خان بیدار

خلف سیعیا قتل خان بیدار مرحوم نام اصل آش سید زین العابدین خان بیدار است
احوال خاندان ایشان در احوال جد ایشان بهرام الک بیدار فقام آمد و بیدار نزد کور بعد از تحالی
ذلیقه خود در صفر سن بیست و هشت عموی خویش سر امام الدوله سید عزت خان بیدار بوده در اطاعت
امیر شاه گذشت نمود چون سین پانزده سالگی سید از فراست خود با مورات خویش پرداخته قبصه
کلپیاک و قبصه آمات نان در جاده جاگیر خود رفت و درستی آنجا نموده مامور کار و با خویش است و لبیقت
خاندان خود موصوف درین ابتدائی شباب قدم لقمه مزرگان نماده با وصف حمیله هم
و بنفسنیا سبب و خطاب خانگی شرف و میباشی و سرگرم حاضر باشی در پارچهان پناهیست

حضرت الشیخ شمس الامر امداد و نفع خان

از اولاد امجد حضرت شیخ فردالدین شکر لنج روحه الشهادتی روحه است موطن نیاگان اش
پورب چندی دشکوه آبا و سوبه اکبر آباد زنگ سکونت سخنیه بشلوه آبادی شترشدند بعد اجیگرامی
شیخ بہا والدین در عهد خلده مکان عالیگیر با دشنه نصب مناسب خود و خدمت صدات ذات
خرنیا سرکار اکبر آباد کامیاب گردیده وقت موعود بعالم عقبی خرامید خلف ارشاد شیخ
ابوالخیر خان در عهد نمود و بخطاب خانی و بنیضب مباربات اند و خیره در بدرو حال توسل محبت و اتحاد
پر محبت خان درشت بعد ازان بهنایت قدر دانی سور و اطاف حضرت شفیع نظر تماپ گردید چون
نقوش حمیت در طالع او رسم لو در وزیر فرزق قرب واعتنای از افزاش پریفت ابتداء پنیضب
دو هزاری پانصد سوار و خطاب خانی و عطای چاگیر سر فرازگردید و در یام مراعبت نواب مغفرت تماپ

از دارالخلافه جانب دکن پر تغیر نیابت صوبه ما لواد فوجداری ماند و میا ات اندر خشت جلیل چنگ
حسب الطلب و حضور رسیده از همل و اختلاف پنجم چهار هزاری دو هزار سوار و خطاب بهادری
و عطای عالم و تقاره اواکی بلند بینگل افرخت و درست کیهان رودکی صدر و پنهان و دشت جهک که
با بونایک سردار مرثیه با فراوان حمیت بنابر وصول چونکه سمعت کرنا که جیر را با آمد و شور و شر
بپامنوده باور سلطان برگردگی افواج سرکار و ذات بجهت تا دیپ او کام سرعت برداشت و پنیری
همت و شجاعت خود فوج غنیم را نکست فاختش داده تمامی سباب و سامان و شکار او را بنا لان
آور و کرو دادین امر زبان ز دخاصل عالم گردید پس ازان لفوجداری سرکار محلانه و نیابت
صومبداری خانمیں میا ہی گشت و در محل نواب عالیجنا بنا اصرخنگ شہید بخطاب شیخ شیر بهادر و
تفوییز نیابت صورت حبسته بنا داد و دفترهای اعظم صوبه خانمیں سلیمانی انتقام افرخشت و در وقت
امیرالملک صلات جنگ بهادر بخطاب امام خنگ و پاکی جبار دار نامور شد و حینکه دیوانی
پر گذاشت خود دسر تعلق گرفت و مقابله با مرثیه دمنوده را ولی فوج طفر سبع با تعلق گرفته بی محابا
خود را بر فوج مخالفت زد از آنجا که حفظ آئی شامل حال بود سلامت برآمد امیری بود پاکی آموز
انحراف و بمقدمات علمی آشنا و بجهت درست و درند اپریالی و ملکی رای عالی داشت و نیان دهی
ششم بوجوده دو قوتہ با فقا و عشار و نصید ران تعیناتی طعام لذت عجمہ بخورد درست کیهان ر
دیک صدر و خشت پنج چهک که رکاب جادوی خرامید و فرزند چکرت گذشت کلان ابوالبرکات
خان بهادر امام خنگ او درین شب بآخرت شناخت نشست و شجاعت کمال داشت دریے
شسرالملک بهادر نامه میل آن مهل دو طبقه شجاعت ذمام آوری ابو الفتح است تا چین حیات والد
خود منصب خطاب خانی سرفراز گردید و بعد انتقال پدر بزرگوار از حضور پر نوز نواب غفاراناب
آصفیہ نامی بر ابوالجیز خان بهادر تیغ چنگ مخالفت شده سور و نوازش گشت چون هرات حسن عقیده

بنجاط و انجام گرفت شرکیب یزد فرمود و بعد کشته شدن رکن الدوام از دلوان سرکار از محل
وانجام فرمان نسبت پنجمین هزاری سپاهی از عطا می گردید و پاکی جمالدار و خطاب شمس الدوام
سرایی امیری اند و خشت و پیش از آن خطاب شمس الامرا کشید امیر امیر امیر تا که مبارک مبارک افراخته بہترین بنده
اوی پیش از آن وید و محییت پاچگاه در رساله از ده هزار سوار برگردید و ده هزار هیب با پیش از هر دی
فاصل الخواص حسنه که هر یک راز ای سپ از یک هزار و پیک هزار بود و در ما به باگیران فی لفڑیا به کیمی از بالضد
رویده هم که سیده سرفراز و ممتاز گشت و همواره و خلوت مبارک شبانه روز حاضر بوده و در حفظ و حفظ
و بروشیاری خود بدولت و قیقیق فرد گذشت نه منود امیری بود غیر مرزی شجاعت و سخاوت
را بجد تمام رسانید در سرتیگویی درسته ای پندتی کیمای روزگار گماهی روا و از دست احمدی بوده
صاحب شخصیت هزاری ده هزار سوار و ماہی و مراتب و سرپایی جواہر مدنی لشکن ولایتی که خادم مرشدزاده
هاست از حضور ممتاز و سرفراز گویند چون با برای احضرت غفرانها بیکیش خدمت جلیل الفرقه دلوانی
سرکار و دارالمهامی فرمود آن منشی شجاع است و کمال نیزش قبول نه فرموده سرفرازی عظیم امیرا
معین الدوله اسطوچاداییا و اشاره نمود و چنان پنجه بطبق تجویز بهادر موصوف از قدر او سلطنتی
در عین یک طفر الدوام ممتاز را با خود فرضخ مرزا نظر الدوام و اسپرشن با عنوانی سفتریان نسخه
فنا د بالای تعلمه ملگشت و اهتزاز انواع قاهره سرکار لبلور که محییت پاچگاه سرکار محمد شمس الامرا
بهادر سپرکردگی سردار الملک گمانی میان بالای دل کندی کارهای نایان لبلور آورده که محب
تحمیم و سور دافین خداوند گردید بعد مراجعت هنگام سیکار اراده سفر پاچک و مصمم بر سر زنگین پن
بوقوع امده روایت شریقه شده نهست و چهارمین اثاثی دسته کیمیز از دو صد و سی و سه هجری در تمام
پاچک مذکور و دلیت جیات متوجه شد و خسته غفرانها براهمایت ملال خاطرعاید حال گردیده بسیار
بسیار گردید و فرمودند قنایا فان خود سیم منتهی خاصه بر عربت نشده و قنایا نقضا ای ایام حمام تو خبر برای و زنگ

دلباس نگین و جواہر دیر و شکار و دیگر تفریحات نهندند بمحب حکم زر درگاه سید حسن بن بریه صاحب
مدفن ساخته مقبره و سجد عالی و مانع محبت ناہنوز موجود است و در عرس سالیانه صندل بخان
تلخف اسیک رسیده بپرند و خلقت خدا اما خطوط دشمنی نیکند و طعام لذیز بر پیان علی العموم سخورد و مخطوطه ایشود

شمس الامر اباد رامیر کیمی

خلف الصدق و ارشد والیین ابوالفتح خان بهادر تنخ جنگ شمس الامر اباد است نام اصلی آن عالی ترتیب
محفوظ الرین خان بهادر است چون تنخ جنگ بهادر امر ناگزیر تقدیر آلمی را بدیک اجابت فرمود
شمس الامر اباد رامیر کیمی زده مرحل از مراحل عمرش گذشتند بود در بلده حیدر آباد مقیم مقام
پر خشت والده ماجده خویش بودند شب الحکم حضور از بلده سطور روانه قلعه پاچل با جمیت
ضروری دشک فری و زگردیده روز طلانت حکم همان طبع شرفه دیر یافت که مرشدزاده آفاق
جهان ارجاه بهادر برای تقبیال آنها حب مراجح و مناسب رفتہ ہر و منظور نظر خاقانی دعواری
خاص حمپلودش بدوں شسته داخل شکر ظفر پیگشتند باهم ربانی نذر حاضر دربار جهاندار
شوندر طبع حکم حضور پر لوز مرشد زاده سوچوف باهم حاضر دربار شدند زگرد زاندند و سورہ
الطاف شاہزاده مشمول عواملت خسروانگر دیده بعد مراجعت از قلعه پاچل در بلده حیدر آباد
چون بکاب تعالی باراده سفر غیر رویه با هزار از درآمدہ روانہ بلده محمد آباد مرشد زاده چشمی
آن عالی منصب بر این عظیم الامر از خواصی عماری زرد خاص حضور پر لوز شرف و سباہی سیگردیده پس
از معالم اینک قلعه لعله سهیں که حضور داخل بلده حیدر آباد شدند شادی ممینت آبادی بهادر
معز در اقربای قریب خود کمال تخلص و ترک و اخراجات بسیار بواقع آمدن بحضرت غفرانما ب
نظر و ندرستی و انتظام امورات دولت و علوم راتب و مراجح آن مرتبه بلند ارجمند مرشد زاده

حال تقدیره خویش را در ازدواج بهادر موصوف مبارکی و مینیت در آورد و از سر زجلو شادی
را از تقسیم حوزه های عمره و جواہر گران به با بر هر اعلی دادنی از امیران سرکار دولتمرار و تخلف
و ترک ساقچن سهم خابندی و شب گشت و توره های طعام لذیزی انتها و اخراجات لکومار پیه
نمودن حضور پیغمبر و مرشدزاده های بنده اقبال و محلات عصمت اختصاص و به امر او خوانیند و این نهاد
و منبسطه از سرکار جهاندار از که تامیر کنایه ده و نون تجسس کاشانه شادی مینیت آبادی گردیده
اگر مفصل احوال اخراجات طفین و تخلف و ترک و طلاق روز ساقچن و شب سهم خابندی
وسواری شب گشت نوشته از جانین بار قام آرد کتاب علمی و شود نظر الطوا کلام که عادت
مودخانست محلاً اخیر در آورده بر یک فقره بحسبه اختصار منو دینی پیچ چشیده بین ترک نمایه
پیچ گوشی بین طلاق انشیه الفرض بعد ادای سهم شادی تا حلته آن حضرت بهادر معزی بمال
ثروت و نعمت اوقات غریز خویش در زمرة عالی منصبان اقربای سرکار پسر بزرگ نام آور
روزگارگشت و در عهد حضرت هفت نزل خوبون آگاه امیر کبیر علی چنان بهادر سکنه راه نوزاده
مرقد دیو ما فیو ما افزایش مراتب و مناصب او لطفه امده که اکثر ائمه حضرت تبریز شادی سیدالله خوا
فرزندان بهادر معزز رونق تجسس محفل شادی خانگی شاهزاده بجواهرا علی ممتاز و شرف و میا هی خانه
درین عهد مینیت محمد بهادر شاه ذیجا ه عین حضور پیغمبر کانه ای ناصر الدوله آصفیه خدا الله
ملک و عمره و دولته با فرزایش منصب نیز ایشان پسر ایشان پسر ایشان پسر ایشان فیل و عماری
و پاکی جبار و رماهی و مراتب و رساله سواران پاچگاه قدم و پلاٹهایی بار و توپخانه آتش باز
و شتر مالان برق کر دار صور بوده بخطاب ای پسر ایشان پلاٹهایی دیگر ساین مفتخر و شرف گردیده
سرغزو قاره ایمان آفتد اروا عتبه ایشان پسر ایشان پسر ایشان دیگر روحیه زبان زدن خاص و عام است
و شهود ایام سهند ایشان پر دخت رعایا و برایا و عده ایشان ستم دیدگان و لفڑیا در سی خلیم رسیدگان

که مور را از مار بخوبی نمیرد، شاد کام و مبداد و هی و عالت گسترشی بهادر موصوف تمامی رعایا پاد برایا کر
و در این ویداع آلمی اند بداعی خیر صرف و از خرد مندی در ساز غفل رسانی آمنشیع احراق و
اشقاد و کمالات صوری مبنوی کار خانه دولت و حشت با مرته زیب وزینت و آبادی دارد که در پیج
پیاست باین غلطیت و شوکت از جمیعت مفصل ذکوره برای جمیعت جنگی ولایتی تیار و هوشیار و خبردار
نمیست سرانجام جنگی آنچه باید و شاید از سرب و گوله و باروت و لوازمات ملابسی مهیا و حاضر ماهواره
جمعیت فرقه افراد را بلاتا هم قنایت خیر متصدیان و فخر و خزانه بروز مقرری میسراند که احمد
ب طلب میکشاید و شبانه روز کمی افزایش داشتند و شوکت خانه صور با جمیعت
مقرری سرگرم نمودند و حزم و احتیاط بوده و داشتند عاضر میانند اسپان با پیام و میلان کوه
شکوه با خود آمده و با تهمت اگرچه در دولت آصفیه صاحب جمیعت اکثر امیران سرکار جمیعت ای
خوشنیز معمور کار را ندانند باید درستی و تیزی و شیخی و خبرداری و تیاری که بهتر تیاری جنگی تیار
تمامی خبرداری خبردار و هوشیار و پیش و تعیین و زو شنب مور کار و بار سرکار دولتدار آنها حب
اقتدار و اعتبار است که اگر تجربه آرزو دفتریست بی پایان اتحال آن خیل امراء نامدار امیریت
صاحب شان و شوکت و شکوه ابوده جاه و حشت قدر و ان کمال و جویا هی اهل کمال فیض پر و متوجه
خصال خوبی شناسی املاج و اصانیت علوم حکمت علی شخص دو علم ریاضی که عبارت از بنده سه
و سیست پاشد و نیز در علم حرفیل سالمای عمر و تصنیفت فرسوده تشمیسه کار شهور آفاق اند و نفس الامر
علم ریاضی را آنقدر سهل و آسان نمود که خاقنه در آنکه توجه و شوق بحصول مقاصد و طالب
بلند و آرب دلپیش ارجمند میرد اگر بوعی سینا زنده میبود و داد این تحریر دلخواهید و دنیز میرسلم
حساب رساله خلاصه تحریر تصنیفت آورده که آن علم الطیف خلاصه تر شده لفظیم و اورک هر ذی ختمی آید
اگر شیخ بہادرین عالمی میدیر یعنیه ممل و جان بنسای بی پایان لکب الفصاف میکشاد

معنی امده به ماهی متقد و در بلده حیدر آباد با اسما و اندان کامل علم فقر فرموده که طفلان غرباً بشمار شبانه روز تجھیل علوم فقا و عقایش غول و معروف اندان سعادت ببری دموهیت غلطی در پیج
عمر سلفت باز شناسان قطبیت نا این زمان حصر هنر قدر و اوان بود که نبلو را مرقد قاتا قام و زگار شهر
خواهد بود و برای خوشنودی طفلان و توجیه شوق ایشان رو در و پیه ما هوار سپود خوزه رے
بهر طفل می بین چنانچه هر طفل سرماشوق داشته از علم فضی خبردار عقاید و مسائل عبارات
گردیده است و مجموع با اسما و خویش شنون نماز پیچیدگانه و صیام ماه رمضان البارک ہسته
و علی نہ القیاس منوال حمیده ارجمند و اقوال ولپیه و حرکات بلند باستادت پیار و حنات
بیچ و شمار آن رونمی خوش روزگار شهر کافانی ملی طاق نه رواق اندک از هزار کیلو و از پیار
امدک تحریر در آمد قلم را طاقت تحریر و زبان را قوت اقت رفعت نمیست آنذا با اندیشه طول کلام
مجھا بآر قام در آور دار می ثنا آن منع فقل سلیمان و خروشی قیم دیو، شناوه عالم ایشان و عمارات
مسکن و مقام خود و سماجی از این داشت و متفاوت دلنشه هر رخارات محیب و خوب بی مشارکت و شاہبت
لکمیکر خیز لکه ای روسیه با صفات در آمد و جبریت افزایی پیشیم و دیده و نظر از کیانست که سیاحان
بیفت کشور بیدم الشانی آنها فقر و معرفت اند و مانع باره دری کشلش را تا پریل ای باس استحقاق
نشان نمیدهند تا کجا شرح داده آید و پیرون بلند عمارت خوش ساوب جهان نما و عمارت متعدد
بازار نواحد اث مرع عمارت کار خانه های تو پیچانه دشیره که سیر گاه حضور پر فور است مسنه تیار تیل ایچه
دکترستی و صفاتی سنت که زبان مردم ملک شهر است و تیرساجد و تقریم نمودن خطب ای و
وزنان و نمولی یک لک روپیه خیرات ماه مبارک رمضان سوای پیازده ماهی که عبارت از انعام
ای راههای سال تمام باشد و پیل در ازده ماهی بیت اللش شریف و ساکن باعلم و فضل و فقر او باودی
لچو و بازار شمس ای با وغیره همیز مختزه عات و می ثنا آن منع داشت

علاوه برین عجایبات جواب ہی سخن گوئی کرہ فلکی مانند چیزی از حیب صفت نقاشی لینی ہر کس کے خواہ
حوال خود پر یافت آرد پیش آن کروئی سکھ برو و سوال کند از ہر قسم کی مدعا نیز باشد
جواب با صواب خوبیں زدنیش باواز بینہ شروع در عمارت جہان نام موجود ہست خاتمت فرمائی بنیہ
و این تقدیرتہ تا انیں الائے دعقل و خرد در بینان قیاس منکشف انشہ شور ہر سخنیں نموده اند
و علی پذیری قیاس مناعات و بدایات آن مختصر روزگار خارج از حساب و ثنا اند حق این است
کر ذات والایش کیتا ای این عمدہ است اللہ تقدیرت عالی بسیار سلامت دار دانان کا ان کجا
پیدا میشو و اغیض اکہ غنیمت پایہ دانست احوال فرزندان آنوا امیرتیت بجهت فرط محبت خلاف
طریقہ حروف تہجی علیحدہ کر کے شرکی حوال نموده والایش می نگارد

عمرہ الملک بہادر

نام صلی آن گوہ پریای شرافت و نجابت کر دلیل بر فرت خرم تقویم عقل سلیم دار د محمد فیض الدین خان
بہادر است خلف ارشد امیر پیر را بندی آفرینیش دیا پسی فقت والدین شفیقین کمال نمازو نعم
بر جهشیاب پسیدہ مزاح و ماج از منبع اعتماد چندی در گذشت تا بین حد پسید کھما عصمر
وست از معالجو و علاج سبب کمال صحافت بدن و مزاح دیشیدند و بالمرہ اخراج و زریدند اما
ڈاکٹر انگریزی جراحت را کار فرسودہ آنچنان راتا بجلگاڑہ منضادات بگار کر کے زار الامارتہ حکام
انگریزیت بواری مرکب جہان پیاسی جہاز سرکنات و عجایبات عالم بینان بروہ علاجی با قسم
و الفوع نمود کے قدرت شافی طلوں معابرگشت پس آن نوایادہ چشت و دولت در آنجاتا شانے
عجیب غیب سرما بخطاذ اور دہ خرمی ہزار ہمار پیہ از اجناس نادرات فرسودہ بعد القضاہی
قیب کر کیا لڑحت نمود از آنجا کہ ہمراہ بیان رکاب از مردمان عزہ الہنی دمات غیرہ بیار ہو

درین سفر مسیبت از اخراجات جهاز و مکانهای لائق و سلوك با ارباب استحقاق آنجا که از استماع
خبر و دوچرخه ایشان پرسید که تماز از هزاری و بازاری فقر او غرباً مجموع برای استفاده خود را حاضر
گردیده فوائد باید بسیار بروز شسته آمد از خطیب صرف رسید و شهره فیض عامت نایاب و عالم و لایات
دیگر شهور آفاق گردید و این سفر فخرت از درسته کیمیار و دوصد و هیل و شمش های بجزی یوقوع
آمد لغرض آن عالی نزولت سایه زاده استیت صاحب شان و شوکت مجمع صلابت و بیان و وجاهت
با اخلاق کریمانه و اشقاق شنیدن مورد الطاف شانه مصدم عذایات خسروانه خانه از باسیع
مناصب بزرگانه نامم اور زنانه صاحب مرتب و درج ببر فراز بیهای میور وی خطاب عمه نه ملکی
از پیشگاه خلافت شرف و بیانیت و همواره برهنی معمول شتره حاضر دربار جهانگار است اینکه
صفات و اوصاف پندرده آنجانه از سمو المکان از شجاعت و شجاعت و غریب نوازی و پیاه
پیوری و خوب شناسی و دیگر این زیاده تر که تجربه در آمده بجهه در ذات آن برگزیده صفات
و آن مجمع خوبهای بی نهایات مرتضم اند بازیشه اطوان کلام طری چند منحصر نقلهم اور و که یادگار
روزگار است اگر فضایل علمی از حکمت و پیاضی غریبه باز قاسم از دفتری پایان باید

بیشیر الملک بهادر

خلف العدق دویسی امیرکسر نام اصلی آن دو خد پرسیه اقبال و دولت محمد سلطان الدین خان
بهادر است آثار شناخت و شجاعت و شجاعت و پیوری و پیور فکری و پیوند حملگ و کشاده هنری و پیاه
پیوری و خوب شناسی و تحرف اندازی و قدر ذاتی ارباب کمال و فضایل علمی یا عضی بندی و پیشی و
صنایع و میدانی فنی اشعا زندی و فارسی و بالاتر از این هم از ناصیه غالیش از ابتدای و رو و تقیه
مسعود و غالیش درین عالم شنود مانند نور شمس و قمر منور است و الله جلیل شانه آن والا نزولت را

محب جو هر خان و کرم عطا نموده بود کسی شامل و اپای حاجت سوای ملونودن و امن مقصد و طلب از پیشگاه آن پسندیده حق حبل وعلی تھی وست و خالی و امن بزرگ دیر گویا حضرت آفریدگار آن منبع امارت و مروت را خلق مجسم آفریده بود و از پیشگاه خداوند نیست بد رجهای ملند و مرتبه حجنه سخنطاب ملکی منصب بزرگ مشهور آفاق معهمه البادوت سرفرازی و افتخار از دواج مرشدزادی عالی در جات شرف و سپاهی و فخرگردیده سرعوز قارباً سامان آقنا را دارد اگر سان تحالفات و تحمل اخراجات جلوه رسوم شادی همینست آبادی نفلام آرد این مجموعه که بجا این تحیر و تقریر ندارد لهد ابرد و فخره جربته طلبی که در لظر و درینیان حقیقت خود زد یک ترہت انتقام والغرام نموده بی رای دیدن این تحالفات شاهانه مردم صوبه اوزنگ آباد و صوبه ایمپور و دیگر ملکت برگان پور و بندر پیغمبئی و پونا وغیره مبلغ بسیار خیز کرده در بلده فرضنه بنا و حیدر آباد آمده تا اطراف شادی تاشانهای محیب و تحالفات غیبیزی ادار الواقعه دیده تختیر و تعبیث شفت و سرور و آن او طان خود اشتبه پس حال اخراجات کثیره شادی و چو جم مردم اطراف بلده وزوات بلده ازوضیع و شریف امیر غیب و فقیر ادی و اعلی در لظا لوالا ایمان کاشش و النهار ہویست حاجت اظهار ندارد بروز سرخ چونتی که زخم آوردن عروس ز خانه همینست کاشانه نوشہ برو لشنا ز بیان عالیست مرشدزاده بلند اقبال نظرالله ولہ نیز فتح علیجان بیادر دام اقبال سجلوں سواری شاهانه رونق بخشش شادی خانه امیر کبیر شده متوجهه کاشانی قص پریویان خوش رنگ گشته بعد ادای سرمه شربت بدست خاص با تحالفات خاقانه داخل محل سپاک فرمودند محمر را در اوق نیز در خواصی مرشدزاده موصوف مامور سوچل خاصه بود و بر وزیر سرخ خان بندی بوقت شب محلات سراویق لشیں عصمت و عفت نیز پولشنا نوشہ لشیں عیب ارزانی فرموده ادای سرمه نمودند لفظ مدل آن والا امیرتبت از آباد و احمد دموڑ الطاف خود رانه

و مصدر رواز شات شاهزاد است از پیر پداخت اینجا زان سمو المکان مشهور خاطر با ک حضور پر لوز
و ام اقبال از عده حضرت منقر تهاب است با پسکر از خانزادان ق بیهان قدر پر نوال طاف نیست

معظمه الملک بهادر

فرزند ولبنه امیر کسر نامه اصلی آن عالی منتظر محمد بزرگین خان بهادر است احوال متوده حصالش
خاج از از قائم تمام حقیقت رقم تو ان گفت معهده اذابت ای افزیش جلوه عالی منصبی از حمیره
منورش مانند افتتاب تا بان در خشان در آنکه حاضر باشی حضور پر لوز سور و الطاف بکران
وشمول عواتیف بی پایان شاهزادگردیده بمنصب پنده و مرتب از همین فایزو مباری اگشت
و حکم جهان مطلع شر فضل دیر یافت که شاهزاده وزیر اجیت مقرری حاضر شست دولتی از عالی
باشند و نیز خطاب ملک منصب عهد و سپر فرازیهای دیگر موردنی شرف اند و زگ شتره
نامه نیکنامی خویش پیغور وزگار ولبنه آوازه ساخت و گویی سبقت از هم خشان زمان بخود فرزانه
در بود و در فیض بار باب حاجات متود امیر کسریت عالی هست صاحب نفس قدر یا فاظ قرقان شریف
کلام آنکه غیب پرور نزحم شغار بر حال اقتادگان روزگار عتم خوار قدر دان اهل علم و علوم عقلی و تعلی
یکتائی عصر کشاده چیز جشادش و بثاش که موافق حدیث شرف نبوی صلی الله علیه وسلم
و میل بر کمالیت ایمان آن کامل ایمانت المؤمن حشادش و بثاش داد و دهن منجع خالیان
راحدی نیست نبر طازان خویش بلذله علی روسر الامشاد و سلوك با مردم کمال همتنه کمال دارد و دارد
حضرتی آیده صاحب اوقات عابد زاده همچوی صفات بزرگانه محدود فلم را
طاقت از قائم شرح طبع آن محض خیر و چیزی نیست
که نواند نگاشت

افتار المک بهادر

خلف احمد بن امیر کسری امام اعلیٰ آن و اماشان محمد شیعی الدین خان بهادر است که رشادت از جیز
بنی بشیل میں بین بین گشته هم باست که گردید و با قیال خدا و اخویش تبریز مرشدزاده عالی
مشرات بر اتاب و معابر عالی و مدرج و منزات والاسیده هر پر شکر و سپاس آنی را همراه فلان عظم
گردانید الحق آن منبع اخلاق و کرم خصایل پاکیزه خاندان سمو المکان خوش خوش فرج شلقت رو
خندان طبیعت با جمیع صفات امیران عالی منصب شهود را فاق و پیچیک فضایل علمی ریاضی و طراحی
اسکال و اوضاع از اوراک سایل باشد بهره از فرزندان عالی مدرج مانند بازی طفالان درست
وزبان است معتمد اگر فضیل تخلفات این جشن مسروشم تحریر در آرد زمانه فرستاده بیدید
و دفتری گیرایید تهدیه دو کلمه خلاصه عانمه سیگردانه که تا القضاۓ دیام شادی خلفت خدار اسرور
موقر و انباط امحصور بود و ترسواری شب گشت قریب نزگ دیده که عمارت بنده پایه دکایز
بازار را از گران بازی ایل تماشای باد و اصار و افتنه یا خود را از جنگ و جدل باهم برای
جای قیام پلاک کرده بجای دیگر اندازه الفرق عالی قستان را نیز از میدع فیاض است محبت
شب عده خاندانی انبایات بورقی جمیع مرائب سرفراز و همواره بپیشگاه خلافت موقد دستاز
بروز رسم چوتی بستوزن عود مرشدزاده بنت اقبال نظفر الد ولہ سیرفتح علی خان بهادر دام اقبال
رونق افزایی کاشانه دولت امیر کسری شده بطبق متوجه بعد ادای رسوم مقرری طرفین سوارے
خود بدر لتخانه عالی رسانیده محراج اراق آن روز هم باریاب خواصی مرشدزاده موصوف
بو وفضل قاور علی الاطلاق در یون مال صالحزاده نونهال بنده اقبال از بارگاه جاه و جلال
اصدیت کرامت شداد تعالیٰ شانه در سایه حافظت حضور پر نور دام اقبا را پر تو والدین

و عنایات قد و جده بعتری مکر خضری ساند امین رب العالمین حضرت اعلیٰ بنده گان عالی کمال
شفقت خود رونق بخشش کاخ نول است ته بجواه اعلیٰ سفر از فرمودند و پیشنهاد العمل آوردن در باب
بر قام فضایل انجانه دان و اماشان فقط بر یک شعر اختصار کلام منیا پیش از عرض این سلسه از طلاقی
ناب است بدین خانه تا مرآ قتاب است به اللہ تقدس و تعالیٰ ہمہ را بزرگی عاطفت خداوند
نفت پیار سلامت دار و کل خلاصہ سلطنت و حصل احوال دولت ایشانند و بس آمین کمین آمین

شاپیارالدوله بهادر

خاتم شاپیارالملک بهادر را در زاده نظرالملک سعد علیخان بهادر زمام حملی شد و نعیم خان بھائی
بست بزرگان بهادر نزد تلمذیگین پیغیره بیرات و معافی از پیشگاه باشتا ہان تیموری خصوصاً
از عنایات حضور خلد مکان عالمگیر باشتا ہادارند و کاری نایان بظهور آورده اند معمذاد عمه
سلطنت حضرت غفرانہ اب پیر نظام علیخان بهادر اصحابه ثانی نظرالملک بهادر نزد کور صاحب فوج
نشست هزار سو از تقلاد خلگ تلک که رکراک بار او پیدا ت پوہان دالی لونا بوقوع آمدہ بود داد مردی
و مردانگی دادہ سور و تحسین و آفرین گردید چون نسبت کشید افشا شاپیارالملک بهادر سطور باصیہ میان
بیت الملک خلف عظیم الامر اس طویله دارالمهام سرکار دلتهار بوقوع آمد در جماعت شریعت برج بند
مراتب ارجمند پسیده سور آفاق گشت و در عهد حضرت میغفت نزل علی حضرت سکندر رجاه
بهادر محبوار و صاحب بمقرب بود و خواصی شیخ ارجمند نسبت بود و با جمیعت سواران و پیاسناء نے
با ہمیشہ یامور کار کاراند ایسری بود که وجاهت و شجاعت و شجاعت و شخص پروری و ملوك
با پیاده و داد و کشش و با خلوت اللہ کم بدرگیری نظر آمد بعد جلوس اعلیٰ حضرت حضور پر نور ادام اللہ اینہ
و عمره و سلطنت و راجعت بیوت نمود امار و نعیم علیخان بهادر بعد حلقت پدر بزرگ وار خود

نامور بکار خواز خویش شده و رسایپر و حضرت خداوند گفت بخطاب شاهزاده جنگ بهادر و جاگیر و منصب
بزرگخانه سرفراز و سبا بهشت و بمحیط صفات خانه ای خود موصوف و همواره حاضر دربار جهانگذار است
و در علم عالم غنیمتی و تقلیلی و اوراق مذکوره با استفاده از واثق اثیوق ترسیم و محنت بینها را به سایر دوستی و صرف
تحمیل شایانه روز است چون در خانه ای خود معاشر شوق سخا پسیار لعنه ای بهادر مذکور را کشیده ای و
جانوران سخواری از باز و بحری و خبره داشت و اوقات غریز خود را تصریح مزاج تماشای آن نمی شد

شاهزاده جنگ بهادر

خلف دویکی طالب‌الدوله بهادر شل جان نامه ملی اشن با قرآنیان بهادر است در عهد حضرت شر
مغفرت فرزان علیه الرحمه بیهوده ای ثواب بر تقریب مذکورین و لوروز سالگرد حاضر در پاسیکردید
و درین عهد حضور پر فخر دام اقبال سور دالطاف شاهزاده کشته بخطاب سرفراز و بمنصب جاگیر و مردمی
همتاز امیریست کشیده مزاج تیر فهم پیشتر با سلیقه کمال رسیدگی خوبی و کمال معاشر خوش گذران
در علم شفهي و تاریخی و فخر رشناکی اهل کمال کمال دار و همواره موافق است با صاحبان دفتر
کمال درسته در برآوردن کارهای غرباً ساعی جیلیلی کجا رسید دام ابرار مکار دیگران را بالا نهاد بلوک
ذات خویش میکارد هر چند در تراویث از دست خود نمی بود مدتی میان ۴۰۰ تا ۴۵۰ میلادی

حضرت طالب‌الدوله بهادر

خلف الصدق بزرگ طالب‌الدوله بهادر مغلجان مرحوم کوتوله بلده حیدر آباد نام ملی آن منبع
خوبیها حسن علیجان بهادر است بهادر مرحوم در عهد حضرت غفاران اکب و حضرت مغفرت فرزان بخدمت کوتوله
بلده و خدمت آخوند بیکی طوبیا اپیان خاص بجاگیر عده و منصب بسب سیاهی بوده و دوستی حیات مندو

آن بعد جلسه پدر بزرگوار خود و سخنرانی موروثی و قلمرو داری قلعه چکنیاک و جای پروردی سر فراز و ممتاز
گردیده مورد اطاعت نشانده است و درین عهد اعلیٰ حضرت بنده گانه ای حضور پرلور باشد اهالانه
ناصر الدوّله آصفیخا اخلاق اللہ طکی و عمره با افغانستان نسبت و رسالت دو صدر سواران معاشره اهل ایران
و جای خدمات موروثی شرف و سعادت ای پرست کثیر الاحراق صاحب فخر و فرات عین قدر است
امورات سرکار را بآن راستی و درستی انتظام داده که هم زیرین برآن منعمنیست و رسواری اپ
و پیشستایی و خوبی داشت و سخاوت و شجاعت فرمختن خوب داشت با جمیعت سواران و پلاسمهای
بار و اضراب تو پنجاه آن افانا خبردار و بیشتر از صاحب غصه پیغمبر ای سه هزار سوار و علیم و نقارد و
نشان فیل و نوبت بر وزیر پاچلوس نامه را بی ای کاز لعید گاه و فتنه هرگاه دعا صدر را بر جهان ندار
میگرد و اول از این اتفاقات فراز دلخست میزد و احاشش شد و فوز را به پسر پدر را بی دری آید بعد
از آن نزدیکی ایل دربار سیگزد را با همه تعلقات خود دعا صدر را بر فلکه افتاده است

حضرت اعظم خان

نام اصلی ایشان یوسف مرتضی است خلف خان حبیب فرزند مرتضی خان نایب ایل ایلکان
بعد کشته شدن اختتام حبیب مذکور مدفنی بجا گذاشت بیان این توجهی است طویله دارالمهام که نیما یزدی
ایشان عروت پور دموده باران و توانست سخنرانی خود را از قلمرو کلگری مقید نمود و در دیوانی پیر عالم
بها در سبب الحکم خسته شده نشانی دارد بلده حبیب را با دشده بدر راهه ایشان عقول سر فراز کشته
نشد و گردید و درین عهد حضرت بنده گانه ای حضور پرلور ادامه ایشان را تباشید تقدیر پایه ایشان
بنسب پیغمبر ای سه هزار سوار علیه اتفاق داد و رسالت همراه جوانان شیخ زید و ایل دخنه بهای ایشان
و جای پیغمبر ای سه هزار سوار علیه اتفاق داشت و فردا کشته شد اوقات خود بخوبی ایل دخنه بهای ایشان